

הכדור הוא עגול

גביע העולם בכדורגל, המונדיאל, הוא טורניר הכדורגל החשוב ביותר והנצפה בעולם. מונדיאל 2018, שהסתיים ממש באחרונה והיה חגיגת כדורגל מצוינת ומפתיעה, הוא המונדיאל ה־21 במספר. מה אפשר ללמוד מהניצחון של הצרפתים ומהגמר וחצי הגמר שלהם מול הקרואטים ולפני כן הבלגים? ומדוע מרבית הנבחרות החזקות הובסו עוד בשלבים המוקדמים?

9 ביולי 2018. מחר מתחילים משחקי חצי הגמר של המונדיאל, הנכנס לישורת האחרונה שלו. החלטתי לכתוב הפעם סיכום קל על המונדיאל. "תגיד", שואלים אותי, "מי תיקח את המונדיאל?". ואני, שלא כדרכי, מתחמק מתשובה, ובסתר לבי ושאיפתי די משוכנע שבלגיה תצליח הפעם להתגבר על הנאיביות, על העייפות ועל הפחד מגודל המעמד ותשכיל ללכת עד הסוף.

היסטוריה בהתהוותה

מהיותי בן תשע, נהג אבי להעיר אותי באמצע הלילה כדי לצפות יחד במשחקי כדורגל. התרגשתי לראות, למשל, את הולנד משחקת כדורגל טוטאלי. טרם

"החובה". כך צפיתי ביותר משחקים ממה שתכננתי. בד בבד, לא ויתרתי לעצמי על גישתי בחיים ולפיה איני רוצה לשבת ולצפות בביצועים של אחרים, אלא להיות הכוכב בחיים שלי. האמת, הפתיע וריתק אותי המונדיאל הזה. הנה כמה תובנות כלליות בעקבות המונדיאל מנקודת מבטי.

מרקם קבוצתי

התובנה המשמעותית ביותר היא ששחקן, גדול ככל שיהיה, אינו יכול לעשות הכול לבדו. ליאו מסי, כריסטיאנו רונאלדו וניימאר - שלושת ענקי הדור, נאלצו לחזור הביתה מוקדם מהצפוי. שלא לדבר על גרמניה, אלופת העולם היוצאת. לעומת זאת, קבוצות אחרות, שהשכילו

שחקן, גדול ככל שיהיה, אינו יכול לעשות הכול לבדו. ליאו מסי, כריסטיאנו רונאלדו וניימאר - שלושת ענקי הדור, נאלצו לחזור הביתה מוקדם מהצפוי. שלא לדבר על גרמניה, אלופת העולם היוצאת. לעומת זאת, קבוצות שהשכילו לייצר מרקם קבוצתי, שיתוף, מחויבות והמון תשוקה הן שהכריעו את הכף וניצחו

ראיתי כדורגל כזה - מחויב, קבוצתי ובה בעת עם כוכבים מדהימים ש"באים לעבוד" למען המולדת ולא למען עצמם. אני מודה, זה מרגש אותי, אפילו מקסים אותי, ומה יותר מהנה מלראות היסטוריה בהתהוותה? החלטתי מעט לפני תחילת המונדיאל לא לצפות בו כמעט. רק התבוננתי בו כעושה שיעורי בית על התחום המנטלי, הכה משמעותי - הלחץ של השחקנים, איבודי השליטה, הכרטיסים הצהובים, בעיטות העונשין לצד הדמעות והרגש הכן, האוחז בכל שחקן. יתרה מכך, כל החלטה של שחקן או טעות שלו עשויות לחרוץ את גורל המשחק, את גורל נבחרתו ואת גורל מולדתו. המונדיאל הזה גם הצליח ליצור עבורי הווי מחודש עם חבריי. אף שכולנו עסוקים מאוד, ישבנו לצפות יחד במשחקי

מאמנים מובילים
נושא חשוב נוסף הוא המאמנים, הצוות המקצועי. שימו לב לחשיבות המאמנים ועוזריהם - קור רוחם; ניסיונם רב השנים ורב המעמדים ה"מלחיצים"; היכולת שלהם לייצר תלכיד חיובי וסביבת עבודה נעימה ומפרה ולרתום את השחקנים סביב המטרות; ודרכם להגיע למטרה. למשל, בנבחרת בלגיה, עוזר המאמן הוא כוכב עבר ואיש מעורר השראה - תיירי הנרי הצרפתי, כוכב ארסנל עד לא מזמן; ואילו בנבחרת צרפת, שכידוע "לקחה" את המונדיאל, המאמן הוא דידייה דשאן, שהיה קפטן נבחרת צרפת בעת זכייתה במונדיאל 1998. רק מאמנים כגון הנרי או דשאן יוכלו להוביל היום קבוצות כדורגל וכן ארגונים עסקיים או לאומיים אל עבר הישגים גדולים ומשמעותיים. אציין כאן את סטיב קר, מאמנה הראשי של קבוצת גולדן סטייט וורירס מליגת הארביאיי ושחקן מופת בעברו, ובד בבד את ברק בכר, על העבודה הנפלאה שהוא עשה ועושה עם הפועל באר שבע. שלוש אליפויות ברציפות, גם אם זה בישראל, אינן הישג של מה בכך.

המדיום הוא המסר

נקודה נוספת היא הפרשנות בשידורי המונדיאל. עושה רושם שהשדרנים והפרשנים היו עסוקים בלהג אינסופי במקום לאפשר לצופים לחוות את המשחק. במהלך המונדיאל צפיתי עם חברים שהעדיפו לצפות במשחק במצב "השתק", וחברים אחרים צפו במשחקים באמצעות האפליקציה, שם היה אפשר להקשיב לשדר האנגלי - תענוג. יוצא מן הכלל היה המשחק שבו את מושב הפרשן תפסה אושרת עיני, כדורגלנית פעילה ושחקנית בנבחרת ישראל, שבניגוד לפרשנות החופרת והמברברת, הביאה פרשנות עניינית ואינטליגנטית.

זאת ועוד, טלוויזיה היא כלי שיווק להמונים ומתכון להתמכרות ולפסיביות. לי, למשל, אין טלוויזיה בבית. אולי בגלל זה אני מחובר היטב לכל מה שקורה כאן ובעולם דרך מדיומים אחרים. תכניות הריאליטי והפרסומות מרחיקות אותי מהמכשיר הזה. הטלוויזיה משתלטת על חיינו, וכן, זה קורה המון באמצעות אירועי ספורט. שימו לב מה עברנו רק בחודשים האחרונים: סיום הליגות בכדורגל ובכדורסל, הגירו ד'איטליה עם הביקור ההיסטורי בישראל, ליגת האלופות, סדרות הגמר של הארביאיי, טורניר הטניס בווימבלדון ובו בזמן מונדיאל 2018, מושא

הכותב הוא מאמן מנטלי וגופני לספורטאים ולאלה ששואפים להיות, מאמן טריאתלון (בוגר מכון וינגייט), ספורטאי פעיל-טריאתלט, מרתוניסט, איש ברזל, יזם ומאמן הקבוצה "רצים עם אסף" ונהנה מכל רגע. www.asaflev.co.il

המדור הפעם, והטור דה פראנס, שיסתיים כבר עד שגיליון זה יצא לאור.

ספורט אקטיבי

עכשיו 17 ביולי, יומיים אחרי גמר המונדיאל וניצחונה הגדול של צרפת על קרואטיה, שנלחמה בחירוף שיניים. הכישרון והיכולת של הצרפתים המוכשרים להתגבר על ענייני אגו ולשחק כקבוצה, גם אם לא בקסם, בתעוזה ובתשוקה כפי שעשו זאת הבלגים, הוכיחו את עצמם. צרפת היא המנצחת הגדולה של האירוע הענקי הזה, שאפו. מה אני רוצה לומר בעקבות שידורי המונדיאל? הקפידו לעשות יותר ספורט

ולהיות פחות צופים סבילים. היו אתם רונאלדו וג'יימס בחיכם. קבעו לעצמכם יעדים, עמדו בהם, היו מחויבים אליהם ושמחו והודו על כל רגע של פעילות במקום צפייה פסיבית. חברים מספרים שהעלו במשקלם בזמן המונדיאל. לעומתם, אני הורדתי חצי קילו. אני רוכב על אופניים, שוחה ורץ בקבוצת הריצה שלי - הכוח של הקבוצה המגובשת והמאוחדת לא יסולא בפז. כבו מדי פעם את הטלוויזיה ואת הטלפונים הניידים ואל תעבירו כל היום הודעות, תמונות ווטסאפ, קישורים ופוסטים בפייסבוק ותמונות באינסטוש. בואו נתרפק על המונדיאל המשובח שהיה לנו ונמשיך במגמה הזאת של הספורט. צריך להספיק לחיות, ובעיקר - לחיות טוב, והספורט עושה המון טוב לנו ולעולם. אנרגיה מעולה.